UNIVERSITATEA CLUJ A REDEVENIT O ECHIPĂ CU PRETENȚII

Foarte mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră judecă — sau sînt tentați să judece — capacitatea, valoarea intrinsecă a echipei universitare clujene după cele două ultime atît de contradictorii „runde": etapa a 12-a: „U" — Steaua: 0—2 (!); etapa a 13-a: Dinamo București — „U": 2—4 (!).

Înzestrînd cele două meciuri, din exces de zel (într-un sens sau altul), cu semnificații absolutizante, se face, după părerea noastră, greșeală de a judeca evoluția dintr-un întreg sezon a unei echipe după două SITUAȚII LIMITĂ. Două situații foarte greu de reeditat. Într-adevăr, să fii învinsă cu 2—0 la Cluj (fie și de către cea mai în formă echipă din campionat în acel moment) și să învingi în etapa următoare cu 4—2 pe Dinamo, la București, iată două ipostaze cu totul singulare.

Vom analiza deci echipa clujeană avînd în vedere ansamblul „traseului" pe care l-a parcurs în acest tur de campionat, căutînd să subliniem atributele dominante ale jocului său

JOC BUN ÎN DEPLASARE

Una din primele observații pe care le faci citind evoluția rezultatelor echipei clujene este comportarea ei în general bună (raportată mai ales la condițiile campionatului nostru) în jocurile susținute în deplasare. Disputînd șapte jocuri pe alte terenuri, clujenii au terminat neînvinși patru (două victorii, cu Steagul roșu și Dinamo București, două „nule", cu Farul și Progresul) realizînd șase puncte, atît cît a obținut și fruntașa turului, Steaua, „U" fiind depășită la acest capitol doar de o singură formație, F.C. Argeș, care a realizat 7 puncte.

Trecînd de la general la particular, de la dificultatea obținerii punctelor în deplasare în orice campionat din Europa, la marea greutate cu care ele se obțin în campionatul nostru (factori diferiți „întărind" considerabil pe teren propriu echipe slabe, sau în formă slabă, în așa măsură încît o codașă în clasament poate aproape oricînd învinge, „acasă" pe una din fruntașe), cucerirea celor șapte puncte în deplasare de către F.C. Argeș și a șase puncte de către Steaua și Universitatea Cluj — atestă mai marea omogenitate, constanța valorică, altfel spus, mai marea seriozitate a acestor echipe.

ATACUL — ETERNA POVESTE...

În locul acestui subtitlu, mă gîndisem la altul: „*Adam, domnul 50%*", parafrazînd apelativul pe care l-au avut Fontaine, Di Stefano, Farkaș etc... Respectînd „proporțiile", și operînd exclusiv cu datele problemei noastre, putem imagina următoarea ecuație:

ADAM + 8 GOLURI = 17 GOLURI (totalul punctelor încrise de echipa clujeană în turul acestui campionat). Așadar, Adam a încris nouă goluri, ceea ce reprezintă cîteva procente peste 50% din activul echipei sale. Interpretarea acestui fenomen nu este prea dificilă. Fără a minimaliza realele merite ale lui Mihai Adam, un puncheur de „viță veche", vom remarca slăbiciunea cronică a unui atac în care fantezia gratuită a unui Ivansuc sau (uneori) Szabo, conjugată cu lipsa de experiență a unui Coman (de exemplu) n-au avut (logic) efecte asupra tabelei de marcaj....

În pofida tinereții echipei, în pofida tradiției ei de echipă de atac, acesta este, sau mai bine zis A FOST adevărul. Înaintașii au „dansat" mult cu mingea, au făcut „floricele" pe teren pentru spectatori, dar goluri n-au dat pentru că NU ȘTIU, NU POT sau NU VOR să marcheze, preferînd, în această ultimă ipoteză, divertismentul.

Pentru viitor, pentru prospectarea viitorului apropiat — returul, credem că așa (adică realist) trebuie privit trecutul. „U" a jucat în această toamnă bine ÎN APĂRARE, înaintașii apărînd efemer în decizia partidelor.

„U" NU ESTE (ÎNCĂ) ANDERLECHT...

Toți tehnicienii fotbalului din țara noastră știu că „U" Cluj este singura echipă din divizia noastră națională A care joacă după sistemul apărării în linie. Criticat cu vehemență în Europa, sistemul are drept apărători (printre alții) condeiele reputate ale lui François Thebaud, Pierre Lameignère și Robert Vergne care, în pledoariile lor, vin cu exemplificări „de facto" din practica și realizările de cîțiva ani ale vestitului „team" belgian Anderlecht. Cu această echipă, antrenorul francez Sinibaldi a obținut succese remarcabile (printre care șirul de titluri naționale în campionatul belgian) jucînd apărarea în linie.

Constantin Teașcă, promotorul nr. 1 al „liniei" la noi în țară, ar putea cîștiga (într-un fel) disputa sa teoretică cu antrenorii care fetișizează „betonul" în momentul în care „U" va obține unul din succesele lui Anderlecht. Un titlu de campion. Măcar unul... Pînă atunci să remarcăm, realist, că la „U" nu se află nici Van Hymst, nici Stockman, nici Jurion...

Așadar, cînd frumoasa, spectaculoasa „linie" a lui „U" va cîștiga campionatul, vom zice și noi ca franțuzul „Chapeau".

Pînă atunci însă...

TINERETEA ECHIPEI — UN ADMIRABIL RESORT

I-am urmărit cu reală plăcere, în ultimul meci, cu Dinamo București. I-am văzut pe Lică dezechilibrîndu-și prin subtile fente pe rutinații apărători adverși, pe Moldovan întinzîndu-se în repetate rînduri pînă în „paianjen", pe Florian (care vedea pentru prima oară gazonul stadionului Republicii, aflîndu-se tot pentru prima oară în Capitală, pe care nu de mult o visase la C.A.P. Mintiul Gherlei) șutînd dezinvolt — și periculos — de la 30 de m.

Toți trei la un loc nu numără 60 de ani. Ei sînt, alături de Coman, Butuza, Angelescu, Anca, Ștefan Constantin, viitorul acestei echipe.

Trebuie să recunoaștem că acțiunea de întinerire a echipei întreprinsă de antrenorul Teașcă, conjugată cu o selectivitate remarcabilă, reprezintă un act de curaj.

Marius POPESCU

ISTORIC

Echipa universitarilor clujeni numără aproape o jumătate de veac. Actul de naștere al clubului, ca și al echipei de fotbal, datează din luna septembrie a anului 1919.

Prima echipă a Universității a fost: Tripa — Mețianu, Țirlea — Petica, Rațiu, Popovici — Crișnic I, Guga, Popescu (Spitz), Crișnic II, Gruescu. Din această echipă o mențiune specială i se cuvine lui AUREL GUGA, unul din cei mai talentați și mai completi jucători ai acelor timpuri, component și căpitan al echipei naționale în perioada 1920—1927. De altfel, Guga a fost și figura centrală a turneului balcanic de la Belgrad din 1921, marcînd golul victoriei care a adus României Cupa de aur a acestei prime competiții balcanice.

Cea dintîi apariție a echipei de fotbal Universitatea la București (1920) a însemnat și prima victorie: „U" a întrecut pe Transilvania (devenită în anul următor Venus).

Din marile meciuri internaționale ale echipei vom cita două disputate în anul 1931: „U" — Hungaria și „U" — Ujpest.

„U" — Hungaria 1—1 (21 iulie), rezultat recomandat suficient de componența celor două echipe, renumita formație budapestană numărînd efectiv 11 internaționali.

„U": Szatmari — Bulzan, Sfera — Deheleanu, Doboșan, Ghilezan — Tabacu, Abrudan, Sepi II, Surlașiu, Baciu.

„HUNGARIA": Ujvari — Mandi, Nagy — Weber, Palmar, Kleber — Varga, Seppesy, Skwarek, Baratky, Titkos.

„U" — Ujpest 5—4 (30 august). O victorie de mare prestigiu, înfrîngerea campionilor Ungariei de atunci contribuind la creșterea reputației echipei clujene.

Cîteva dintre „numele" de rezonanță ale echipei clujene: Coracu, Joja, Luca, Medrea I, Medrea II, Dascălu, Cristea, Roman, Dragoman, Avram, Costea, Copil I...

Iată și cel mai bun unsprezece din ultimii 15 ani:

Moguț (Ringheanu) — Costin, Dr. Luca (Georgescu), Cîmpeanu — Petru Emil, Oct. Popescu — Ivansuc, Suciu (Munteanu), Marcu, Adam, H. Moldovan.

Adresa clubului bulevardul Păcii nr. 1—3; Telefon 17.61.6.

LOTUL JUCĂTORILOR DIN TURUL CAMPIONATULUI

PORTARI

Cristian RINGHEANU, născut în anul 1937, la Pucioasa, are 1,77 m înălțime, 73 kg, vine de la Petrolul Ploiești.

Vasile GABORAȘ, 1945, Șimbăta-Beiuș, 1,77 m, 76 kg, vine de la U. T. Arad.

Ștefan MOLDOVAN, 1949, Cluj, 1,80 m, 76 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

FUNDAȘI DE MARGINE

Dan ANCA, 1947, Turda, 1,83 m, 75 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Simion CREȚU, 1949, Mediaș, 1,70 m, 65 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Gheorghe CODREA, 1948, Sîrbi-Maramureș, 1,73 m, 69 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Remus CÎMPEANU, 1938, Cluj, 1,76 m, 75 kg, vine de la Rapid Cluj.

FUNDAȘI CENTRALI

Werner PEXA, 1943, Erfurt — R.D.G., 1,84 m, 80 kg, vine de la Arieșul Turda.

Vasile COSTIN, 1938, Mălin-Beclean, 1,74 m, 76 kg, vine de la Farul Constanța, după ce, înainte, jucase tot la „U".

Paul GRAJDEANU, 1943, București, 1,75 m, 78 kg, vine de la Rapid București.

Gheorghe Solomon, 1938, Sibiu, 1,76 m, 69 kg, vine de la C.F.R. Cluj.

MIJLOCAȘI

Mircea Neșu, 1940, Cacica, reg. Suceava, 1,71 m, 69 kg, vine de la Crișana Oradea.

Nicolae MUSTEȚEA, 1946, București, 1,74 m, 66 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Vasile OPREA, 1947, Cluj, 1,82 m, 75 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Eugen Florian, 1947, Mintiul Gherlei, 1,75 m, 70 kg, vine de la Vulturul Mintiul Gherlei.

EXTREME

Nicolae SZABO, 1943, Jibou, 1,75 m, 66 kg, vine de la Vulturul Mintiul Gherlei.

Aurel COMAN, 1949, Călărași, 1,67 m, 64 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Martin CRIȘAN, 1949, Romuli-Năsăud, 1,67 m, 57 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Dumitru LICĂ, 1949, București, 1,69 m, 55 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

ÎNAINTAȘI CENTRALI

Mihai ADAM, 1940, Cîmpia Turzii, 1,78 m, 75 kg, vine de la Ind. Sîrmei Cîmpia Turzii.

Zoltan IVANSUC, 1938, Reșița, 1,73 m, 71 kg, vine de la C.S.M. Reșița (a jucat de 3 ori în echipa națională).

Iordan ANGELESCU, 1946, București, 1,75 m, 68 kg, vine de la Politehnica București.

Dorin BARBU, 1946, Vîrtopu-Corabia, 1,75 m, 66 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

DOAR DOUĂ DIN PĂRERILE SUPORTERILOR CLUJENI

T. PAVEL (cercetător științific): „*Întinerirea masivă a echipei mele favorite corespunde punctului în care „ultima gardă" dă semne evidente de oboseală. Rezistă 3—4 jucători-nucleu, ceilalți „ostași" ies din front. Se pare că noii promovați sînt elemente foarte dotate.*

I. D. (student): „*Am încredere în noii băieți. N-au decît un ideal: să joace în „A". Sînt fericiți că joacă alături de „nea Mihai", de „nea Remus", de „nea Costin" și nu se sperie de nimeni și nimic, punînd curajos chiar și „capul în contră". Cu asemenea jucători orice bătălie poate fi cîștigată.*"

Răducanu, mai iute decît Adam, prinde spectaculos balonul sub privirile lui Greavu.

CAZUL IVANSUC DIN NOU PE ROL...

...Izbucnește toamna sau primăvara. Uneori și toamna și primăvara. Anul acesta a fost o excepție. S-a ivit iarna... Ce? Clasicul, eternul, boemul „caz Ivansuc".

Ne-am obișnuit cu el, an de an, așa că acum aproape că nu ne mai impresionează. Atunci de ce facem, totuși, caz de... cazul Ivansuc. Poate pentru că vrem să sugerăm, într-un fel, diferența (mai ales din ultimii ani) dintre „U" și o echipă de performanță.

Așadar, să apelăm la o, să-i zicem, filmotecă a memoriei. Sîntem în 1965, 66' sau 67. N-are importanță. Secvențele seamănă de parcă ar fi copiile aceluiași film.

Tema: mofturile lui Zoli. Cunoscute și difuzate „din gură în gură" în tot Clujul la cîteva ore după comitere...

La frizer, la coadă la Alimentara, în foaier la operă se vorbea despre „de ce nu vrea să joace duminică Ivansuc", care sînt „motivele pentru care nu vine la antrenamente", despre variantele Galați sau Constanța ale transferării lui Zoli etc. etc...

Nu știu dacă greșesc cu mult dacă spun că Sivori la Napoli n-are o mai mare cotă publicitară decît o are (sau a avut-o) Ivansuc la Cluj.

O publicitate, recunoaștem, datorată nu numai repetatelor și bizarelor capricii ale acestui „copil teribil" al Clujului, ci, în primul rînd, datorată valorii recunoscute a acestui talent al fotbalului nostru.

Ca și, probabil, foarte mulți iubitori de fotbal din țara noastră, și semnatarul acestor rînduri recunoaște că a fost un admirator al lui Ivansuc. Fentele derutante, pătrunderile vijelioase, șuturile-bombă i-au rămas și le va păstra în memorie. Dar tot atît de memorabile sînt și celelalte „fente" ale lui Ivansuc, acestea parcă mai derutante chiar.

Narcis al fotbalului, Ivansuc, a crezut (se pare că mai crede și acum) că el are în toate (sau în foarte multe) un regim preferențial. Vine la antrenament — dacă vrea. Duce viață sportivă — dacă vrea. Lista condițională ar putea fi și mai ilustrată. N-o continuăm pentru că ar însemna să reptăm lucruri aproape învățate pe de rost la Cluj.

Nu propunem o soluție în „cazul Ivansuc" pentru că nu sîntem antrenori și nu noi răspundem de destinele acestei echipe. Avem însă convingerea că dacă Zoli ar fi nimerit, hai să zicem, un antrenor cu fermitatea lui Herrera, era de mult în afara fotbalului.

Sau, era azi un fotbalist de clasă...

Pentru „problemele la zi" cazul Ivansuc n-are, din păcate, o simplă valoare solitară.

Zoli a fost, cîndva, un exemplu în bine. Astăzi, exemplul său este negativ. Și acest exemplu ar putea să aibă o mare putere de convingere. Și asta este o problemă și nu secundară. Pentru că Lică, Crețu, Coman, Moldovan și toți ceilalți „balici" în ale fotbalului au nevoie de exemple (vii) valoroase de urmat.

Pentru că mai ales soarta lor (a celor care reprezintă viitorul) ne interesează!

M. P.

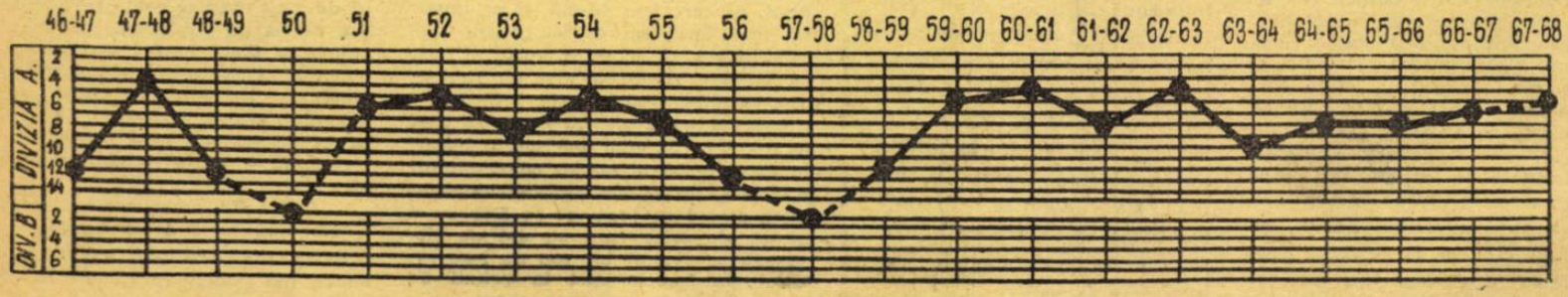

Evoluția echipei Universitatea Cluj